

MŰLEÍRÁS

CÍM: PIXILLÁCIÓ

MŰFAJ: ANIMÁCIÓS FILM

TECHNIKA: PIXILLÁCIÓ

TDK pályamunkánkként a tavaszi félévben, pixillációs technikával készült videónk továbbfejlesztését valósítjuk meg, s egyben továbbfolytatjuk vele a technika által kínált lehetőségek kutatását, az azokkal való kísérletezést.

Ezen videó stilisztikai nyelve megegyező az általunk a pixilláció területén már eddig is használttal, ám mind tartalmilag, mind kivitelezés szempontjából szintlépést tűztünk ki célul. Úgy érezzük, hogy a technika rengeteg, még feltáratlan lehetőséget hordoz magában, melyeket mi meg szeretnénk keresni, használni, kísérletezni szeretnénk velük, annak érdekében, hogy az ezzel a technikával létrehozott mozgókép által bizonyos mélyebb jelentésbeli tartalmakat közvetíthessünk.

A pixilláció technikájának ötvözése az emberi testen végbemenő, festék által előidézett változások szemléltetésével már régóta foglalkoztatja csapatunkat. A technika által nyújtott végtelen szabadság abban áll, hogy voltaképpen bármit létre tudunk hozni, láttatjuk vele azt, amit szeretnénk. Nincsenek falak, nincsenek korlátok, szabadon áramolhat forma és textúra alakról háttérre, egyik alakról a másikra, s vissza. Már a tárgyanimáció technikája által is elsőként és legfontosabbként megnyitott kapu, hogy élettelen tárgy kel életre a filmen, melyet tulajdonságokkal ruházhatunk fel, ezáltal új jelentést, értelmet adhatunk hétköznapi tárgyakként, vagy rendhagyóvá emelhetünk bizonyos köznapi történeteket. Filmünkben pontosan az ebben rejlő lehetőségeket igyekszünk kutatni. Felhasználva eddigi tapasztalatainkat, tudván amit tudunk a műfajról szeretnénk a leghatékonyabban választani a technika által felkínált tárházból, alkalmazni ezen műfaji fogásokat, s így létrehozni egy, a témához leginkább illő, az azt leghűbben kifejező és az általa állított problémákat leglényegretörőbben közvetítő videófilmet.

Téma keresésekor ezért esett a választásunk egy szépirodalmi mű feldolgozására. A szöveg kiválasztáskor fontos szempont volt, hogy mindenki által ismert helyzetre vagy problémára reflektáljon, könnyen, elsőre feldolgozható legyen, ám mégse direkt kifejezésekkel operáljon,

hanem modanivalóját lazább, tágabb, akár elvont képekkel ábrázolható fogalmakkal közölje. Ezért választottunk feldolgozandó műként Charles Bukowski egyik szövegét.

.

“If you're going to try, go all the way. Otherwise, don't even start. This could mean losing girlfriends, wives, relatives and maybe even your mind. It could mean not eating for three or four days. It could mean freezing on a park bench. It could mean jail. It could mean derision. It could mean mockery--isolation. Isolation is the gift. All the others are a test of your endurance, of how much you really want to do it. And, you'll do it, despite rejection and the worst odds. And it will be better than anything else you can imagine. If you're going to try, go all the way. There is no other feeling like that. You will be alone with the gods, and the nights will flame with fire. You will ride life straight to perfect laughter. It's the only good fight there is.”

A szöveg által állított kihívások egyértelműek: az elhivatottságot, az ember életpályája alatt konfrontálandó problémák leküzdését, az ezzel együtt járó nehézségeket kell megpróbálnunk a videóban ábrázolni. Szöveghűség szerint a film kezdete az indulást jeleníti meg, a küzdés előtti hezitációt, majd a végső elszánást a küzdésre, s a velejáró szenvedést ábrázolja. A szövegben a lelki megpróbáltatásokat először a testre vetítve szemlélteti, könnyen vizualizálható példákat hoz, melyeket mégis átgondoltan, nem direkt, hanem elvont módon kell ábrázolni, utalni rá. Vezeti a történetvezetés ívét, de az ehhez való szoros kötődést megbontva, az utalások szférájában maradva kell törekednünk az ábrázolására. Könnyen megragadható fogalomnak tűnik elsőre a padon való fagyoskodás, a börtön, valójában ugyanannyira a képzettársítás szintjén kell ezeket is kezelni, mint az elszigeteltséget, az éhezést, a megalázottságot, vagy azt, mikor az emberi érzések legbensőségesebb kipróbálásáról van szó. Végül az extázist, az akadályok leküzdése felett érzett önfeledt örömet, a pillanatot, amikor az egyén számára megáll a világ, az egyetlen sikerrel való tökéletes egyedüllétet, s az onnan való visszatekintést, belátást – mindezek olyannyira elvont fogalmak és események, hogy nagyon nehéz képileg módot találni a láttatásukra; valójában puszta érzéskeltéssel, a mozgókép által az emberre gyakorolt hatással, érzékeltetéssel tudjuk megragadni. Videónkban az elvont fogalmakat megpróbáljuk absztrakt formákba tömöríteni, melyekkel a szereplők interakcióba léphetnek. Az élet által állított szituációk fényében, azokat jól átgondolva kell meghatároznunk a festék áramlásának, viselkedésének folyamatát, ennek ok-okozati viszonyban kell állnia a megjeleníteni kívánt helyzettel, ekkor kaphatunk jó

eredményt. Össze kell hangolnunk a festéssel való operációt az emberi színjátékkal. z
érzéseket rendre a megfelelő mértékben, ütemben és mennyiségben kell színre vinnünk.
Figyelembe kell vennünk a szöveg ívét, ezáltal kell létrehozni a dramaturgiai ívet.

A technika, a festék-pixilláció milyenségéből adódóan a film felvétele nagy léptékben
történik, annak folyamata időigényes. Terveink szerint a filmet részekre bontva, a részeknek
egyenként nekilátva, minden részre egy napot szánva készítjük el.

Számunkra is érdekes a projekt, abból a szempontból, hogy az, aminek az ábrázolására
törekszünk, közben átéltté válik egy való életbeli szituáció révén.